

РЕШЕНИЕ

№ 5430

гр. София, 12.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 30.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6616** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във вр. с чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж. А. А. от [населено място], [улица], срещу Заповед № РД-15-207 от 22.06.2022 г. на Министъра на земеделието, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.103, ал.1, т.2 ЗДСл.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед като издадена в нарушение на материалния закон. Поддържа, че са изпълнени предпоставките по чл.103, ал.1, т.2 ЗДСл с подаване на молба рег. индекс 94-11-62 от 17.06.2022 г. по описа на Министерство на земеделието, с която е изразил желанието си за възстановяване на служебното правоотношение след постановяване на Решение № 5391 от 03.06.2022 г. по адм.д.№ 6535/2021 г. на ВАС, V-то отделение, с което е отменена предходна заповед за прекратяване на правоотношението. Излага подробно фактология по явяването си и недопускането му в сградата на Министерство на земеделието на 17.06.2022 г. На следващия работен ден – 20.06.2022 г. също входирил молба в ответната администрация, заявявайки желанието си за явяване на работа. На 23.06.2022 г. му била връчена оспорената Заповед № РД-15-207 от 22.06.2022 г. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед, като се присъдят направените по делото разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки от 07.09.2022 г., чрез адв. Д. К..

Ответникът Министър на земеделието оспорва жалбата чрез адв.К.. Подробни

съображения излага в писмени бележки от 07.09.2022 г., чрез адв.К.. Претендира разноси

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Не е споро по делото, че с Решение № 5391 от 03.06.2022 г. по адм.д.№ 6535/2021 г. на ВАС, V-то отделение, е отменена Заповед № РД-15-11 от 11.01.2021 г. на Министъра на земеделието, храните и горите, с която на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на Ж. А. А. от длъжността началник отдел „Договаряне“, Дирекция „Морско дело и рибарство“ в Министерство на земеделието, храните и горите.

Жалбоподателят прилага молба рег.индекс 94-1162 от 17.06.2022 г. по описа на Министерство на земеделието (МЗ), с която изразява желание да бъде възстановено служебното му правоотношение. Идентично желание е заявено с молба рег.индекс 94-1162 от 20.06.2022 г. и писмо рег.индекс 94-1162 от 22.06.2022 г., двете по описа на Министерство на земеделието.

Постановена е оспорената Заповед № РД-15-207 от 22.06.2022 г. на Министъра на земеделието, с която служебното правоотношение на Ж. А. А. е прекратено на основание чл.103, ал.1, т.2 ЗДСл.

Видно от ръкописното отбелязване в заповедта, същата е връчена на жалбоподателя на 23.06.2022 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена по пощата на 05.07.2022 г. – в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице съгласно чл.147 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт съгласно чл.124, ал.1 ЗДСЛ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът констатира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган съобразно основанието по чл.146, т.1 ЗДСл – органа по назначаване в МЗ.

По силата на чл.108, ал.1 ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Оспорената заповед отговаря на изискуемото законово съдържание, вкл. с отбелязване на правното и фактическо основание за издаването ѝ. По делото липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът по назначаването би постановил акт в противен смисъл.

От фактическа страна актът е мотивиран с неявяването на служителя в двуседмичния срок по чл.122, ал.1 ЗДСл, който изтичал на 17.06.2022 г. Административният орган е приел, че едва в молба рег.индекс 94-1162 от 20.06.2022 г. служителят собственооръчно е посочил, че се явява в министерството, за да започне работа. Това становище се оборва от представените от жалбоподателя писмени доказателства.

Недвусмислена е заявената от Ж. А. А. воля „за възстановяване на служебното правоотношение за длъжността, заемащата преди незаконосъобразното му прекратяване“ с молба рег.индекс 94-1162 от 17.06.2022 г. по описа на МЗ.

Документът обективира явяването на служителя в ответната администрация с готовност за заемана на длъжността в изпълнение на Решение № 5391 от 03.06.2022 г. по адм.д.№ 6535/2021 г. на ВАС, V-то отделение. Същото е сторено в 14-дневния срок по чл.122, ал.1 ЗДСл, с което са изпълнени предпоставките на визираната норма – за явяване на служителя в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. Молба рег.индекс 94-1162 от 17.06.2022 г. е подписана лично от Ж., респ. входирана от него в ответната администрация. По делото липсват данни за хипотетичните твърдения в писмената защита на ответника, че при поставянето на входящ номер не се проверяват личните данни на приносителя. Доводите на ответната страна относно липса на посочено в същата молба „лично явяване“ на служителя представляват прекалено формализиране. Съдът намира, че молба рег.индекс 94-1162 от 17.06.2022 г. обективира категорично и недвусмислено желание на служителя „за възстановяване на служебното правоотношение“ по смисъла на чл.122, ал.1 ЗДСл.

Изложеното определя материалната незаконосъобразност на оспорената заповед поради липса на отрицателната предпоставка по чл.103, ал.1, т.2 ЗДСл - държавният служител да не се яви да заеме предишната длъжност в срока по [чл. 122, ал. 1](#) ЗДСл. Това изискване е спазено с явяването на служителя в ответната администрация и заявеното от него желание за възстановяване на служебното правоотношение с молба рег.индекс 94-1162 от 17.06.2022 г. по описа на МЗ. В този смисъл са Решение № 11577 от 15.11.2021 г. по адм. д. № 6807/2021 г., V отд. на ВАС и Решение № 4158 от 03.05.2022 г. по адм. д. № 1124/2022 г., V отд. на ВАС. Константна е практиката на касационната инстанция, че с писмено направеното изявление на служителя за възстановяване на служебното правоотношение, депозирано в администрацията при органа по назначението са изпълнени законовите предпоставки по [чл. 122, ал. 1](#) ЗДСл, при което същият е следвало да бъде възстановен на заеманата длъжност, като органът е следвало да предприеме необходимите действия по уведомяване на служителя за постановяване на съответен акт.

Буквалното възприемане от административния орган на текста на молба рег.индекс 94-1162 от 20.06.2022 г., а именно, че служителят се „явява на 20.06.2022 г. в МЗ, за да започне работа“ представлява превратно тълкуване на неговата воля, извадено от контекста на другите, представени по делото доказателства. Налице е молба рег.индекс 94-1162 от 17.06.2022 г., с която служителят е изразил идентично желание в срока по чл.122, ал.1 ЗДСл, при което органът по назначаване е следвало да издаде акт за възстановяване на служебното правоотношение. С издаването на заповед за прекратяване по чл.103, ал.1, т.2 ЗДСл е допуснато неправилно приложение на закона. Визираната от ответника разлика в съдържанието на двете заявления на служителя от 17.06. и от 20.06.2022 г. не обуславя претендираното от него приложение на чл.175 ГПК.

Изложеното навежда съда на извод за материална незаконосъобразност на оспорения акт, който на основание чл.172, ал.2 АПК следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на присъждане на сторените разноски. Основателно е направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 3500 лв. Делото не се отличава със значителна фактическа и правна сложност, при наличие на константна съдебна практика по приложението на закона. Изложеното е основание за определяне на

размер на претендираното адвокатско възнаграждение в неговия минимум по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 500 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Ж. А. А. от [населено място], [улица], срещу Заповед № РД-15-207 от 22.06.2022 г. на Министъра на земеделието, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.103, ал.1, т.2 ЗДСл.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, [населено място], [улица], да заплати на Ж. А. А. от [населено място], [улица], разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: